

ארmono של קרטונו

מאה

שוליה אפרת

על הדשא זומלמי בשריון הקשות,
מול כל סכנה — אין במוני בטוח!
קשה להיות צב. והוא כל-כך אטַי...
מבר יראה לי פה טוק אמתו!
התבוצתי בפנים והגעתי הטעק —
איינָה רעש מקרים הוא ואיזה אַבְּקוֹן!
התגללתי קדרימה במקירות מסחררת...
עד שעצרתי כי היהת לי סתרתת...
שכְּבָתִי לנוח כמו "שְׁדֵי" במלובגה
ולפְּמַע נזפרתי שראיתי תמונה
ובה איש גבור, לו שריון עזקי.
שׂוקרים לו נרמה לי, "גְּלִית הַפְּלַשְׁתִּי".
אך כבר ציפתי מaad מכבוש ומקרב.
רציתי פשוט קצת בשקט לשְׁבָב.
שְׁנִיה על הטען, שנייה על הנב —
נתשו מי היהתי? —
גְּלִית הַצְּבָיו!

החוורתי את קפסטי אל מפתח לבית.
מאוחר בה אגדור או אצא לי לשביט,
ואולי שוב אבנה לי מבקץ או ארמוֹן
ואתה השלים במדינה של קרטון.

יום אחד לא מצאתי בפה לשחק,
חפשתי משחק שיתיה באמת.

מְאַסְטִי בְּכָל שִׁיש לִי אֲרוֹן —
באותו בלוטה אַפְּילו בָּאוּרָוּן!

מחחת לביה ראייתי אקסה
בןחת גשחת עזובה, בעסתה.
פעם שְׁבַן בָּה כבוד קאורה.
וְדַאי אָנוּ היה לה פרצוף אמרו!

ברקמי אומה מבל עבר וצד:
שלשה לה קירות ושער אַחַד.
נכנסתי לי פנימה אל חור רקרטון —
וכבר אַנְי מלך זהיא — האַרמוֹן!

היה לי מתקין וקדחני לי חור.
מי בא לבקרני? הו, קְרָנְשֶׁלְאָרוֹן!

אורירית וווקרטה, על ידי מפנות.
וככל שאציג לה — היא אינה מתרגנתו!

הצטמי בזיהירות בפתח הצר —
ארמוֹני הפעות חיש קפּע למכזר!

פה אין לחדר, כי אַנְי תְּזַקֵּר,
אַבְּוי לְכָל מי שְׁנִיעוּ להתקיף!

לפתחמי לי פְּתַח גָּדוֹל וְרַחֲבָה,
הוֹצָאתי הַרְאָש — וְהַגָּה אַנְי אָבּוֹ!

